

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/138/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814213244
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814213244.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom v 1.rade F. W. nar. XX.X.XXXX, bytom V. H. XXX, t. č. M. XX/X, R. a v 2.rade Q. W. nar. X.X.XXXX, bytom K. XX/XX, W., t. č. M. XXX/XX, W., obaja zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava za účasti vedľajšieho účastníka Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Zámocká 36, Bratislava o zaplatenie 8.597,71 eur s prísl. takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a .

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcom v 1.a v 2.rade trovy konania v sume 1.013,36 eur, na účet advokáta JUDr. Bohdana Jakubisa, so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, Bratislava trovy konania v sume 795,38 eur, na účet advokáta JUDr. Patrika Podhorského, so sídlom Zámocká 36, Bratislava, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal o vydanie platobného rozkazu, ktorým mu súd prisúdi istinu 8.597,71 eur spolu s úrokom z omeškania z jednotlivých splátok za obdobie od 21.7.2010 do 24.6.2014 vo výške 2.438,67 eur, ročný úrok z omeškania 10 % zo sumy 8.597,71 eur od 25.6.2014 do zaplatenia a žiadal priznať i trovy konania.

Návrh na začatie konania odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 20.12.2011 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. so sídlom Bratislava a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcom.

Postupca a odporcovia uzatvorili dňa 26.5.2006 Zmluvu č. 372670902, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov. Na základe vyššie uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa a.s. poskytla odporcom peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Odporca v 2.rade prevzal na seba ručiteľský záväzok.

Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti Zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákona a z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch.

Po právnej stránke odôvodnil nárok § 497 Obchodného zákona, § 261 ods.3 písm. d/ cit. zákona a poukázal aj na § 387 a nasl. cit. zákona a na názor Najvyššieho súdu SR vo svojom rozhodnutí zo dňa 27.3.2013 sp. zn. 6M Cdo 4/2012, ktorým zrušil rozhodnutie Krajského súdu v Prešove. Toto rozhodnutie sa týka premlčania, pričom v zmysle tohto názoru aj v otázke premlčania je na daný vzťah potrebné aplikovať ustanovenie Obchodného zákona.

Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 15.252,03 eur, ktorá pozostáva z istiny 13.959,95 eur, riadneho úroku 437,76 eur, úroku z omeškania 842,36 eur a ostatného príslušenstva 11,96 eur v súlade s Prílohou k Zmluve o postúpení, kde postupca Slovenská sporiteľňa a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedená v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálne dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Suma 11,96 eur predstavuje ostatné príslušenstvo a poplatky a sumu 842,36 eur predstavuje úrok z omeškania, ktorý si navrhovateľ v konaní neuplatňuje.

Ďalej uviedol, že podľa Zmluvy postupca poskytol odporcovi úver vo výške 9.958,18 eur, ktorý mal byť splatný v mesačných splátkach vo výške 133,90 eur, vždy k 20-temu dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.7.2010 do 20.5.2016 v počte 71 a celkom vo výške 9.506,90 eur.

Aj splátky pôvodne splatné od 20.2.2012 do 20.5.2016 sa stali splatnými dňa 12.2.2012, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Úrok z omeškania odôvodnil § 517 ods.2 Občianskeho zákona a nar. vlády č. 87/1995 Z. z..

Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania návrhu uhradil na uplatňované splátky špecifikované v druhom odseku, článku III. nasledovné sumy :

109,19 eur dňa 24.2.2014,

200 eur dňa 24.3.2014,

200 eur dňa 24.4.2014,

200 eur dňa 23.5.2014 a 200 eur dňa 24.6.2014.

Uplatňovaná dlžná suma predstavuje ku dňu podania návrhu 65 neuhradených splátok z úveru v celkovej výške 8.597,71 eur (t. j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných splátok započítaných na tieto splátky).

Zo splatných splátok úveru a na základe uhradených platieb si navrhovateľ vyčíslil úrok z omeškania tak, ako je to uvedené v návrhu, v článku V. z jednotlivých splátok, pričom úrok z omeškania predstavuje 10 % z jednotlivých zročných splátok.

Odporca v 2.rade prevzal dňa 12.novembra 2014, ku ktorému sa písomne nevyjadril.

Odporkyňa v 1. rade návrh prevzala na adrese M. XXX/XX, R. dňa 19.novembra 2014. Vo svojom písomnom stanovisku 17.decembra 2014 uviedla, že po ústnej dohode s navrhovateľom od februára 2012 spláca úver mesačne vo výške 200 eur.

Písomným podaním zo dňa 5.novembra 2014 oznámilo Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA SPOTREBITEĽOV, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava vstup vedľajšieho účastníka na stranu odporcu.

Súd oznámil vstup vedľajšieho účastníka navrhovateľovi písomným podaním zo dňa 24.novembra 2014.

Súd vyzval odporcov, aby oznámili súdu, či dávajú súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na ich strane.

Odporcovia súhlasili so vstupom vedľajšieho účastníka na ich stranu.

Navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu písomným podaním zo dňa 9.1.2015 zobral návrh späť o sumu 1.200 eur a žiadal, aby súd zaviazal odporcov v 1.a v 2.rade zaplatiť navrhovateľovi sumu 7.397,71 eur s príslušným úrokom z omeškania tak, ako je to uvedené v tomto podaní.

Súd uznesením zo dňa 18. februára 2015 konanie o sumu 1.200 eur zastavil.

Navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu namieta vstup vedľajšieho účastníka do konania.

Súd uznesením zo dňa 18.feburára 2015 pripustil vedľajšieho účastníka Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA SPOTREBITEĽOV so sídlom Bratislava na stranu odporcov.

Navrhovateľ podal odvolanie voči tomuto uzneseniu a krajský súd uznesením zo dňa 28. apríla 2015 uznesenie okresného súdu potvrdil.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil listinné dôkazy - zmluva o splátkovom úvere č.l.4, dohoda o ručení č.l.5, všeobecné obchodné podmienky č.l. 6, oznámenie o postúpení pohľadávky č.l. 10-11, výzva k úhrade č.l. 12, zmluva o postúpení pohľadávok č.l 13 - 20, príloha č. 1 k zmluve č.l. 21, 22, oznámenie navrhovateľa č.l. 23-24, vstup VÚ č. l. 38, vyjadrenie odporkyne v 1.rade č.l. 44, výpisy zo slovenskej sporiteľne o úhradách č.l. 45-62, vyjadrenie navrhovateľa a čiastočné späťvzatie č.l. 66-67, uznesenie OS Prievidza č.l. 68, námietka č.l. 69, uznesenie OS Prievidza č.l. 70, odvolanie č.l. 72, uznesenie KS Trenčín č.l. 80, vyjadrenie VÚ č.l. 82 - 86, pripojené rozsudky č.l. 87-100 a zistil tento skutkový stav:

Zmluvou o splátkovom úvere č. 0372670902 zo dňa 26.mája 2006 poskytla banka Slovenská sporiteľňa a.s. odporkyňi v 1.rade účelový úver vo výške 300.000 Sk, s úrokovou sadzbou ročne vo výške 10 %, ktorý bol poskytnutý dlžníkovi jednorázovo. Výška splátky činila 4.034 Sk, splátka z prvej splátky bola od 20.6.2006, počet splátok bol 120, splatnosť každej splátky mesačne k 20-temu dňu v kalendárnom mesiaci a konečná splatnosť úveru dňa 20.5.2016. Ročná percentuálna miera nákladov bola 5,03 %. Dohodou o ručení zo dňa 26.mája 2006 Slovenská sporiteľňa a.s. ako banka zabezpečila ručenie úveru ručiteľom Q. W., bytom W., K. cesta XX/XX. B. týchto zmlúv sú i Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú napísané drobným a nečitateľným písmom.

Slovenská sporiteľňa a. s. ako postupca postúpila na novú spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. so sídlom Bratislava Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 20.decembra 2011 pohľadávku so všetkými právami, ktoré sú spojené s postupovanými pohľadávkami a za podmienok uvedených v tejto zmluve. V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok je uvedený i počet dní omeškania 1369.

Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila odporcom v 1. a v 2.rade postúpenie pohľadávky písomným podaním zo dňa 27.12.2011. Odporkyňi v 1.rade postúpenie pohľadávky oznámila na adresu XXXa odporcovi v 2.rade na rovnakú adresu.

Spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o. vyzvalo odporkyňu v 1.rade listom zo dňa 24.1.2012 na úhradu pohľadávky a vyzval ju k splateniu úveru najneskôr do 3.2.2012. V tom čase pohľadávka predstavovala 15.522,51 eur.

Pokusom o zmier zo dňa 17.6.2014 navrhovateľ vyzval oboch odporcov na zaplatenie sumy 14.619,39 eur najneskôr do 20.6.2014. Odporkyňi v 1. rade bol pokus o zmier zasielaný na adresu V. H. XXX a odporcovi v 2. rade na adresu K. cesta XX/XX, Prievidza.

Z obsahu spisu nie je zrejmé, či právny predchodca navrhovateľa, resp. navrhovateľ písomnosti doručované odporcom doručoval kvalifikovaným spôsobom, nakoľko nie je možné zistiť, či uvedené listiny odporcovia prevzali.

Z predložených výpisov Slovenskej sporiteľne a.s., ktoré predložili do súdneho spisu odporcovia (č.l.45-62) súd zistil, že odporkyňa v 1.rade vložila na účet Slovenskej sporiteľne a.s. dňa 23.4.2012 sumu 200 eur, dňa 23.3.2012 sumu 200 eur, dňa 25.6.2012 sumu 200 eur, dňa 24.5.2012 200 eur, dňa 23.8.2012 200 eur, dňa 23.7.2012 200 eur, dňa 22.10.2012 200 eur, dňa 21.9.2012 200 eur, dňa 21.12.2012 200 eur, dňa 23.11.2012 200 eur, dňa 17.2.2012 200 eur, dňa 24.1.2013 200 eur, dňa 21.2.2013 200 eur, dňa 20.3.2013 200 eur, dňa 23.4.2013 200 eur, dňa 23.5.2013 200 eur, dňa 24.6.2013 200 eur, dňa 24.7.2013 200 eur, dňa 23.8.2013 200 eur, dňa 24.9.2013 200 eur, dňa 24.10.2013 200 eur, dňa 25.11.2013 200 eur, dňa 24.1.2014 200 eur, dňa 24.3.2014 200 eur, dňa 24.2.2014 200 eur, dňa 23.5.2014 200 eur, dňa 24.4.2014 200 eur, dňa 24.7.2014 200 eur, dňa 24.6.2014 200 eur, dňa 24.9.2014 200 eur, dňa 25.8.2014 200 eur, dňa 24.11.2014 200 eur, dňa 21.10.2014 200 eur, dňa 23.12.2013 200 eur, dňa 17.12.2014 200 eur.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 19.6.2015 poukázal na ustanovenie § 52 ods.1, 3,4 a § 54 ods. 2 Občianskeho zákona, § 6 ods. 3 z. č. 634/1992 Z. z. - o ochrane spotrebiteľa, § 2 písm. b/ z. č. 258/2001 Z. z., § 9 ods.1 cit. zákona, pričom v zmysle týchto ustanovení jednoznačne vyplýva, že zmluva je svojou povahou zmluvou spotrebiteľskou, preto sa riadi režimom Občianskeho zákona. Tento výklad je v súlade i so Smernicou Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o niektorých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Neplatný je podľa § 52 ods.2 OZ, preto aj prípadné

dojednanie o režime Obchodného zákona. Z povahy postavenia účastníkov zmluvy je zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, preto neobstojí argument navrhovateľa, že na právny vzťah sa aplikuje Obchodný zákon.

V súvislosti s tým poukázal aj na právny názor Ústavného súdu v uznesení sp. zn. I.ÚS 402/2013 zo dňa 19. júna 2013. Ďalej uviedol, že na všetky právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy v predmete použijú ustanovenia Občianskeho zákona aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

K aplikácii novely ustanovenia § 52 ods.2 zaujal aj stanovisko NS SR rozsudkom z 21.4.2015 sp. zn. 3 MCdo 14/2014.

Poukázal na ustanovenie § 52 ods.2 tretej vety Občianskeho zákona, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákona, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

K námietke premlčania poukázal na čl. 7, bod 7.6.1 VOP, § 101 Občianskeho zákona, § 103 cit. zákona. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že v čase postúpenia pohľadávky boli odporcovia v omeškaní s vrátením finančných prostriedkov 1369 dní, čo vyplýva z Prílohy č. 1 Zmluvy o postúpení pohľadávky. Navrhovateľ podal návrh až 18.7.2014, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Vzhľadom na vyššie uvedené, vedľajší účastník vznáša námietku premlčania všetkých premlčaných splátok, teda všetky splátky pred 18.7.2011, ktoré boli premlčané vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe.

Ďalej uviedol, že zo žiadneho predloženého dôkazu nevyplýva, kedy a ako odporcovia účet reálne vyčerpali, keďže k čerpaniu nedošlo podpisom zmluvy, ale malo k nemu dôjsť bezhotovostne, ktoré splátky a kedy odporcovia splatili a v akej výške, v dôsledku čoho nebolo možné posúdiť, či sa dostali do omeškania a kedy. Taktiež nebolo dokázané, kedy a ako právny predchodca navrhovateľa vyzval odporcov na zaplatenie zvyšného dlhu kvôli omeškaniu so splátkami ani splnenie podmienok postúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách.

K aktívnej legitímácii uviedol, že navrhovateľ svoj nároky voči odporcom odôvodil zo zmluvy, ktorú odporcovia uzavreli so Slovenskou sporiteľňou a.s., teda bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie, čo je skutočnosť všeobecne známa (§ 121 O.s.p.). Tieto nároky mal navrhovateľ získať postúpením. Preto je potrebné sa v prvom rade zaoberať otázkou, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je platné a účinné. Uviedol, že postúpenie pohľadávky je upravené v ustanoveniach § 524 a nasl. Občianskeho zákona. V tomto prípade sa však právny predchodca a navrhovateľ musia po postúpení pohľadávky riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákona aj ustanovením § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách, ktorý umožňuje banke postúpiť pohľadávku aj inej osobe ako banke, avšak po splnení určitých podmienok.

V súvislosti s tým poukázal na § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách, platného a účinného v čase postúpenia pohľadávky „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku má banka alebo pobočka zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, ako aj osobe, ktorá nie je bankou /ďalej len „postupník“/ aj bez súhlasu klienta“.

Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenia § 92 ods.8 cit. zákona, dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávku voči klientovi za splnenia určitých podmienok. Z vyššie citovaného ustanovenia je však predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby

1. písomná výzva banky,
2. aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní.

Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 524 a nasl. Občianskeho zákona a § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z.. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané, resp. v rozpore so zákonom), potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákona, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi.

Z uvedeného vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z., je odporca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods.1 O.s.p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie. Teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia.

Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pri postúpení pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splnením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

V konaní nemožno už považovať za dokázanú požiadavku 90-dňového omeškania odporcom s niektorou splátkou, ako ani to, že by bola aj písomne vyzvaná na splnenie svojho záväzku zo zmluvy. Navrhovateľ teda nepreukázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne a.s. voči odporcom postúpená na neho, boli tieto podmienky postupne splnené.

Navrhovateľ nedokázal, že pohľadávka voči odporcom v čase jej postúpenia bola spôsobilá na jej postúpenie v zmysle § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z.. V dôsledku tohto nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že navrhovateľ je oprávnený pohľadávku voči odporcom uplatňovať pred súdom.

K aktívnej legitímácií uviedol, že navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje pohľadávku, ktorá na neho nebola platne postúpená, nakoľko do vydania uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, nepredložil žiadny dôkaz o splnení povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 Zákona o bankách, t. j. nedodržanie písomnej formy výzvy postupcu adresovanej klientovi, že je v omeškaní a následne dodržanie 90-dňovej lehoty pred postúpením pohľadávky tretej osobe (rozpor s § 39 OZ - § 40 ods.1 OZ). Zdôraznil, že túto povinnosť nemožno nahradiť ani vyhlásením postupcu v zmluve o postúpení pohľadávky. Navrhovateľ tak nedisponuje aktívnou vecnou legitímáciou.

Vyššie uvedené závery potvrdzujú aj rozsudky niekoľkých súdov, rozsudok OS Nitra č. k. 9C 261/2013 zo dňa 17.2.2015, rozsudok OS Banská Bystrica č. k. 7C 209/2013 zo dňa 4.3.2015, rozsudok OS Galanta č. k. 26C 261/2014 zo dňa 27.1.2015, rozsudok OS Galanta č. k. 15C 33/2014 zo dňa 27.1.2015, rozsudok OS Banská Bystrica č. k. 3C 195/2014 zo dňa 5.3.2015 a rozsudok OS Prešov č. k. 9C 153/2014 zo dňa 12.3.2015.

K odoslaniu výzvy uviedol, že nepredložením dôkazu o odoslani výzvy v zmysle § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Základnou podmienkou konania je aktívna legitímácia, preto vedľajší účastník má za to, že navrhovateľ nemá právo vystupovať v tomto konaní ako navrhovateľ, keďže nepreukázal platné postúpenie pohľadávky. Je potrebné poukázať na to, že ak by navrhovateľ doložil výzvu banky podľa § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách so systémom, bude potrebné preukázať, že túto výzvu aj skutočne banka odporcom zaslala.

K platnosti postúpenia pohľadávky uviedol, že navrhovateľ výzvu adresovanú postupcom ako nevyhnutný predpoklad postúpenia pohľadávky nepreukázal a preto žalobou uplatnenú pohľadávku nenadobudol, a nie je teda na jej uplatňovanie v súdnom konaní aktívne vecne legitímovaný.

Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách. Keďže zákon pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách, pričom ich splnenie navrhovateľ nepreukázal. Z tohto dôvodu je postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákona.

Záver o tom, že pre platnosť postúpenia pohľadávky musia byť splnené okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákona aj ustanovenia § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách preukazujú už vyššie uvedené rozsudky, ako aj uznesenie KS Prešov zo dňa 29.5.2014 sp. zn. 6Co 119/2013.

Poukázal na § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“) aj bez súhlasu klienta“.

Citovaný odsek 8 charakterizujú nasledovné aspekty:

1. postupiteľnosť bankovej pohľadávky,
2. predchádzajúca písomná výzva klientovi,
3. omeškanie klienta viac ako 90 kalendárnych dní,
4. postúpenie sa týka časti peňažného záväzku v omeškaní,
5. postupiteľnosť aj tretej osobe,
6. nevyžaduje sa súhlas klienta.

Hlavným účelom § 92 Zákona o bankách podľa dôvodovej správy bolo nielen prelomenie bankového tajomstva, ale aj úprava možnosti použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Na tomto mieste však zákon navyše stanovil

podmienky, za akých je možno postúpiť bankovú pohľadávku a jednou z tých je zaslanie písomnej výzvy klientovi.

Súčasne s tým poukázal na § 39 Občianskeho zákona a § 40 ods.1 cit. zákona, v zmysle ktorého, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov je neplatný.

Akakoľvek iná interpretácia by bola popieraním základných princípov, na ktorých je súkromné právo vybudované, resp. snahou o tendenčné vykladanie ustanovení právnych predpisov.

Keďže neboli splnené obidve podmienky pre postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách, je postúpenie pohľadávky uplatnenia neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákona. Na podporu svojho právneho názoru poukázal na uznesenie KS Prešov zo dňa 29.5.2014 sp. zn. 6Co 119/2013.

Zdôraznil, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi podľa 92 ods. 8 Zákona o bankách je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky.

K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti uviedol, že je potrebné poukázať na to, že banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je však nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a Obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Ak toto oprávnenie navrhovateľ nemá, preto nemá bankovú licenciu.

Tento záver podporuje dokonca aj článok 7, bod 7.6.1 VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej podmienky alebo zmluvného dojednania zo strany klienta - banka je oprávnená

a/ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru,....,

Zmluvné strany si dohodli v texte Všeobecných obchodných podmienok, že iba banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. V definícii pojmov je uvedený aj pojem banka, pričom bankou je Slovenská sporiteľňa a.s. - držiteľ bankovej licencie. Z týchto ustanovení VOP je zrejmé, že úver zosplatiť môže len banka, resp. držiteľ bankovej licencie. Zároveň vzniká otázka, či v dohode zmluvných strán nebolo dohodnuté, že úver zosplatiť môže výhradne Slovenská sporiteľňa a.s., ani iná banka, ktorá je držiteľom bankovej licencie. To však nemení nič na tom, že navrhovateľ úver zosplatiť nemôže.

Záver o tom, že navrhovateľ nemôže zosplatiť zvyšnú časť úveru potvrdzuje už vyššie uvedený rozsudok OS Nitra sp. zn. 9C 261/2013 zo dňa 17.2.2015, uznesenie KS Prešov zo dňa 29.5.2014 sp. zn. 6Co 119/2013. Aj záver rozhodnutia KS Prešov zo dňa 29.5.2014 sp. zn. 6Co 119/2013 potvrdzuje, že spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods.8 Zákona o bankách, môže byť však iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

Pri porušení spotrebiteľského práva uviedol, že ak by mal súd za to, že boli dodržané všetky podmienky postúpenia pohľadávky podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákona v spojitosti s § 92 ods.8 Zákona o bankách a zároveň súd bude mať za to, že navrhovateľ môže úver zosplatiť, čo v zásade odmieta vedľajší účastník domnieva sa, že navrhovateľ tým porušil ustanovenie § 53 ods.9 Občianskeho zákona, v zmysle ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a to súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. V danom prípade vedľajší účastník má za to, že navrhovateľ, resp. právny predchodca navrhovateľa úver zosplatiť v rozpore s vyššie uvedeným ustanovením. Takýto postup potom odporuje § 53 ods.9 Občianskeho zákona a preto je neplatný podľa § 39 cit. zákona a žaloba by bola v časti zosplatených splátok podaná predčasne.

Záverom poukázal na rozpor bodu 7.6.1 VOP a § 53 ods.9 Občianskeho zákona. VOP sú v tejto časti neplatné pre rozpor so zákonom.

Na základe vyššie uvedeného navrhol návrh zamietnuť a priznať trovy právneho zastúpenia vo výške 795,38 eur.

Zástupca navrhovateľa vo svojom prednese poukázal na Zmluvu, ktorú uzavreli účastníci konania, na základe ktorej čerpali úver a odporkyňa v 1.rade vedela, že má dlh voči navrhovateľovi, čo oznámila i v písomnom podaní zo dňa 17.12.2014, ktorý sa zaviazala splácať vo výške 200 eur mesačne od februára 2012. Tieto splátky navrhovateľ zohľadnil pri podaní návrhu. Pôvodný dlh odporkyne bol vo výške 15.252,03 eur, má neuhradených 65 splátok, ide o splátky, ktoré neboli premičané, ktoré uplatnil navrhovateľ. V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok je uvedený počet dní omeškania 1369,

čo presahuje počet dní uvedených v § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách, preto sa domnieva, že Slovenská sporiteľňa a.s. musela odporcov vyzvať vzhľadom na dĺžku omeškania na zaplatenie dlhu, avšak takouto listinou navrhovateľ nedisponuje. Navrhovateľ je aktívne legitimovaný na podanie návrhu s poukazom aj na omeškanie, aj na citáciu tohto ustanovenia. Súd sa domnieva, že pôvodný veriteľ môže postúpiť pohľadávku, aj keď táto nie je zosplatnená, pričom ju mohol zosplatniť aj nastupujúci subjekt. Pôvodný veriteľ mohol postúpiť pohľadávku aj zosplatnenú bez súhlasu dlžníkov, aj bez výzvy na zaplatenie dlhu.

Z výsluchu odporkyne v 1.rade súd zistil, že splácala dlh v splátkach po 200 eur a poslednú splátku uhradila 25.6.2015. Nevedela uviesť súdu, akú sumu navrhovateľovi celkom uhradila. Zmluvu o úvere uzatvorila so Slovenskou sporiteľňou a.s., tento i vyčerpala a dlh splácala. Odporca v 2.rade je jej otec a tento úver nesplácal v splátkach. V roku 2011 bývala na KW.. Mala tam hlásený trvalý pobyt a preberala na tejto adrese aj poštu. Nepamätala si, či dostala oznámenie o postúpení pohľadávky zo spoločnosti EOS KSI s.r.o.. Aj v roku 2006 bývala na tejto adrese. Slovenská sporiteľňa a.s. ju nevyzvala na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky. Výzvu na úhradu dostala v roku 2012, kedy sa dohodla o splácaní dlhu v splátkach po 200 eur, ktoré doposiaľ uhrádzala. Odporkyňa v 1.rade je na predĺženej materskej dovolenke, je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 230 eur. Býva v nájomnom byte spolu s partnerom a dieťaťom.

Z výsluchu odporcu v 2.rade súd zistil, že bol ručiteľ odporkyne v 1.rade pri podpise úveru. Ručiteľskú zmluvu podpísal a odporkyňa v 1.rade uhrádzala na základe dohody s navrhovateľom dlh v splátkach. Splátky uhrádzala pravidelne po 200 eur mesačne. Odporca v 2.rade býval od roku 2006 do roku 2013 na adrese XXXX Prievidzi a potom sa presťahoval na novú adresu M.a. Slovenská sporiteľňa a.s. ho nevyzvala na zaplatenie dlhu v roku 2011 a 2012. Oznámenie o postúpení pohľadávky na iný subjekt mu bol doručený. Výzvu na zaplatenie sumy od nového subjektu nedostal, dlh nesplácal, všetko splácala odporkyňa v 1.rade.

Z výsluchu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka a odporcom v 1.a v 2.rade vyplynulo, že žiada návrh zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej legitimácie na strane navrhovateľa a z dôvodov, ktoré sú uvedené v písomnom vyjadrení. Poukázal na rozsudky niekoľkých súdov, ktorým boli návrhy navrhovateľov zamietnuté. Zdôraznil, že výzva pre odporcov v 1. a 2.rade na zaplatenie dlhu po postúpení pohľadávky nebola kvalifikovane doručovaná Slovenskou sporiteľňou a.s. tak, ako to ukladá zákon č. 483/2001 Z. z.. Nie sú splnené dve zákonné podmienky, aby bolo návrhu vyhovené, pretože neexistuje v prvom rade výzva, ktorou by Slovenská sporiteľňa a.s. vyzvala pred postúpením pohľadávky odporcov na zaplatenie dlhu a tiež neexistuje ani doručka o tejto výzve, že by odporcovia takúto výzvu prevzali. Podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách chýba teda písomná forma a tiež s tým súvisí i omeškania uvedené v tomto paragrafe. Absenciou týchto dvoch podmienok je potom postúpenie pohľadávky EOS KSI Slovensko s.r.o. neplatné a navrhovateľ nemá aktívnu legitimáciu na podanie tohto návrhu, nakoľko tvrdenie zo strany navrhovateľa, že výzva musela byť potvrdená je len tvrdením a ničím nepreukázané. Navrhovateľ mal na svoje tvrdenia predložiť dôkaz podľa § 120 ods.1 O.s.p.. Nárok navrhovateľa je premlčaný aj podľa Občianskeho aj podľa Obchodného zákona, lebo ku dňu postúpenia pohľadávky už bol nárok premlčaný a návrh bol podaný na súd 18.7.2014, teda ubehla premlčacia doba aj podľa Občianskeho, aj podľa Obchodného zákona. Navrhol návrh zamietnuť, nakoľko navrhovateľ nepreukázal dôkazné bremeno na svoje tvrdenia.

Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný nedôvodne.

Podľa § 524 ods.1 Občianskeho zákona, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením

čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákona, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 5b z. č. 250/2007 Z. z. - o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na procesný charakter citovaného ustanovenia, chýbajúce prechodné ustanovenie vo vzťahu k nemu a skutočnosť, že navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom typovej - spotrebiteľskej zmluvy, je súd ako orgán rozhodujúci o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy povinný skúmať, či právo navrhovateľa nie je premlčané.

Podľa § 101 Občianskeho zákona, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 cit. zákona, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorých splátok stane zročný celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Súd sa najskôr zaoberal otázkou, či je navrhovateľ aktívne legitimovaný na podanie tohto návrhu.

Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi nimi uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010 sp. zn. 2Cdo 205/2009.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ nadobudol pohľadávku od pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne a.s. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.12.2011. Svoje právo odvodzuje od zmluvy, ktorú uzatvorila odporkyňa v 1.rade s pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou a.s., ktorá je bankou v zmysle § 2 ods.1 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách. Túto pohľadávku navrhovateľ voči odporkyňi v 1.rade mal získať na základe vyššie uvedenej Zmluvy o postúpení pohľadávok.

Súd však zdôrazňuje, že Slovenská sporiteľňa a.s. ako banka a pôvodný veriteľ pri postúpení pohľadávky odporkyňi v 1.rade na inú osobu sa musí riadiť okrem všeobecných ustanovení Občianskeho zákona aj ustanovením § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z. - o bankách, ktoré umožňuje banke postúpiť pohľadávku aj inej osobe ako banke, avšak po splnení všetkých podmienok. Predpokladom je, aby klient s plnením tejto pohľadávky bol aspoň 90 dní a zároveň, aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak nie sú tieto predpoklady splnené, pohľadávku banka nemôže postúpiť a ak to aj urobí, potom odstúpenie je v rozpore so zákonom a teda je neplatné podľa § 39 Občianskeho zákona.

Je síce pravdou, že navrhovateľ pohľadávku získal na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky, ale v konaní nepreukázal, že pohľadávka voči odporkyňi v 1.rade v čase jej postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle už citovaného § 92 ods.8 z. č. 483/2001 Z. z., preto nie je možné považovať toto postúpenie pohľadávky za platné. Hoci bola pohľadávka postúpená na navrhovateľa, táto nebola postúpená platne. Navrhovateľ v priebehu konania neprodukoval žiaden dôkaz a tento i nepredložil po splnení povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods.8 cit. zákona, t. j. nedodrжал písomnú formu výzvy postupcu adresovanej klientovi, že je v omeškaní a následne dodržanie 90-dňovej lehoty pred postúpením pohľadávky tretej osoby. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľ vyzval k úhrade odporkyňu

v 1.rade a vyhlásil mimoriadnu splatnosť dňa 24.1.2012, teda po neplatnom postúpení pohľadávky na navrhovateľa.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k právnomu záveru, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky banky na navrhovateľa, a teda toto postúpenie je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákona, a teda navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporkyňi v 1.rade.

Súd posúdil tento právny vzťah medzi účastníkmi konania založený Zmluvou o úvere zo dňa 26.5.2006 s poukazom na ustanovenie § 1 a 2 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy považoval za spotrebiteľskú zmluvu bez ohľadu na to, či táto zmluva bola uzavretá podľa Obchodného zákonníka a bez ohľadu na povahu účastníkov. Súd aplikoval na tento právny vzťah spotrebiteľské právo, pretože jednoznačne z obsahu tejto zmluvy vyplýva, že odporkyňa pri uzatváraní tejto zmluvy bola spotrebiteľom. Zmluva je teda zmluvou spotrebiteľskou podľa z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších zmien a doplnkov, na ktorú sa substidiárne použil Občiansky zákon a v ňom uvedené ustanovenia o premlčaní.

Vzhľadom k tomu, že súd návrh zamietol z dôvodov uvedených vyššie, otázkou premlčania sa nezaoberal.

Odporcovia boli v konaní úspešní, preto im súd priznal trovy konania podľa § 142 ods.1 O.s.p. v sume 1.013,36 eur. Tieto predstavujú trovy právneho zastúpenia pre odporkyňu v 1.rade a odporcu v 2. rade. Vo veci boli vykonané 2 úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava vecí a účasť na pojednávaní dňa 2.7.2015) po 253,94 eur; 2 x režijný paušál po 8,39 eur; tieto trovy sú pre odporkyňu v 1.rade; pre odporcu v 2.rade (prevzatie a príprava vecí, zastúpenie na pojednávaní dňa 2.7.2015) po 126,97 eur; 2 x režijný paušál po 8,39 eur; náhrada za stratu času dňa 2.7.2015 (10 x 1 hod. á 13,40 eur), t. j. 134 eur, cestovné účasť na pojednávaní Bratislava - Prievidza a späť dňa 2.7.2015 360 km, cena diesel 1,343 eur/liter; náhrada za používanie motorového vozidla dňa 2.7.2015 (368 km x 0,153/km bez DPH podľa Opatrenia MPSVaR č. 181/2008 Z. z.) 56,30 eur.

Právny zástupca odporcov si účtoval pre odporcu v 2.rade polovicu odmeny za službu právnej pomoci, nakoľko zastupoval dvoch odporcov.

Vedľajší účastník bol v konaní úspešný, preto mu súd priznal trovy konania podľa § 142 ods.1 O.s.p. v sume 795,38 eur. Tieto pozostávajú z trov právneho zastúpenia, vo veci boli vykonané 2 právne úkony / prevzatie a príprava, vyjadrenie vo veci/ po 253,94 eur+ 2 x režijný paušál po 8,39 eur, trovy platia pre odporkyňu v 1.rade a pre odporcu v 2.rade sa kráti odmena o 50 %, t. j. zo 524,66 eur súd priznáva 270,72 eur, trovy činia celkom 795,38 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.